

[Ulrich.]

Der skete da det under Udvalgsbehandlingen, at den højtærede Landbrugsminister overfor Udvalget gav mundtligt Tilsagn om, at indtil den særlige Lov, som den højtærede Minister vilde søge gennemført ved næste Rigsdagssamlings Begyndelse, blev vedtaget, vilde han administrere Loven i de sønderjydske Landsdele efter den samme Praksis, som der hidtil havde været for Udstykning dernede. Men da Udvalget ønskede, at dette den højtærede Ministers Tilsagn skulde fæstnes i Betænkning, modsatte Ministeren sig dette, og det bevirkede selvsagt, at vi saavel fra Venstrepartiets som fra konservativ Side blev betænkelige; thi det er aldrig før sket i den Tid, jeg har siddet i dette høje Ting, at en Minister har modsat sig, at et mundtligt Tilsagn blev opført paa Papiret i en Betænkning.

Man blev derfor selvfølgelig betænkelig overfor den højtærede Minister og maatte kræve, at noget saadant skete, og hvis det ikke skete, maatte man stille et Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag. Dette Ændringsforslag blev stillet af Venstres og de to konservative Medlemmer i Udvalget, og jeg skal tillade mig med den højtærede Formands Samtykke at oplæse dette Ændringsforslag.

Vor Særbetænkning lød saaledes:

„Efter at Ministeren i et Samraad med Udvalget har udtalt, at det var hans Hensigt ved Begyndelsen af den kommende ordinære Rigsdagssamling at fremsætte et Lovforslag om særlige Regler for Udstykningen af den i Henhold til Forslagets § 1 opkøbte Jord, men ikke til Betænkningen har villet udtale, at han, indtil et saadant Lovforslag maatte blive vedtaget, midlertidigt vilde anvende den hidtil i de sønderjydske Landsdele fulgte Udstykningspraksis, stiller Mindretallet nedenstaaende Ændringsforslag.“

Ændringsforslaget lød saaledes:

„Udstykningen af de i Medfør af nærværende Lov opkøbte Arealer sker i Henhold til særlig Lov.“

Ærede Medlemmer vil heraf kunne forstaa, at det aldeles ikke var vor Hensigt paa nogen som helst Maade at ville spænde Ben for dette Lovforslag, tværtimod vi var alle besjælede af Ønsket om, at det kunde blive gennemført. Men saa skete der det mærkværdige, at da vi havde stillet dette Ændringsforslag, havde den højtærede Landbrugsminister ikke noget imod at optage i Betænkningen det, han havde givet mundtligt Tilsagn om overfor Udvalget, og derfor er vi selvfølgelig gaaet med til at underskrive den

Betænkning, der er afgivet enstemmigt fra Udvalget.

Hvad der nu har været den højtærede Ministers Mening, skal jeg ikke føre lang Diskussion om; men mig forekommer det ganske mærkværdigt, hvis man fra det nuværende Regeringspartis Side vilde gøre noget som helst Forsøg paa at bryde den Enhedsfront, som hidtil her i dette høje Ting har været holdt overfor Sønderjylland. Vi har her i dette høje Ting stadig staaet enstemmige med Hensyn til at træffe de forskellige Foranstaltninger, som vi har ment vilde være formaalstjenlige overfor vore hjemvendte Brødre i Sønderjylland, og denne Enhedsfront vilde jeg mene, Regeringen stod sig ved ikke at bryde.

I Anledning af den Artikel, der staaer i den højtærede Regerings Organ i Dag, vil jeg da tillade mig at rette det Spørgsmaal til de Medlemmer af Regeringspartierne, som har været Medlemmer af Udvalget, om nogen af disse Udvalgsmedlemmer vil staa inde for denne Artikels Korrekthed i nogen som helst Retning. Thi da vilde det være ganske interessant at optage en nærmere Diskussion med de Herrer for at faa Klarhed over, hvad der egentlig har været Meningen med hele den Komædie, der fra Regeringspartiets Side har været spillet i Udvalget denne Sag vedrørende.

Formanden: Ord som „Komædie, der har været spillet i Udvalget“ bør det ærede Medlem ikke anvende, og i det hele taget bør Udvalgsforhandlinger ikke føres ned her i Salen.

Schmidt: Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at tage Stilling til Lovforslaget i nogle korte Bemærkninger.

Jeg kan saa godt forstaa, at en dansk Regering mener at kunne hjælpe Nordslesvig i stor Stil ved at fremme Udstykningen paa en saa indgribende Maade, som det er paatænkt ved dette Lovforslag. Det, der giver Lovforslaget Betydning, er alligevel de Regler, efter hvilke der skal udstykkes, særlig for os dernede i Nordslesvig. Jeg har allerede stor Betænkelighed ved, at Staten er den, som køber Jord, og at Staten er den, som administrerer det hele. Jeg kunde tænke mig, at der i det mindste blev givet Lejlighed til, at Beboerne selv dernede, f. Eks. de større Gaardmænd, tog Initiativet til at udstykke. Men jeg venter jo, at Reglerne bliver klarere med Hensyn til, om Nordslesvigs Beboere har Førsteret til at benytte sig af den Hjælp, der ydes ved denne Lov. Jeg venter ogsaa Garan-